

רע"פ 6691/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6691/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחז בナンרת בעפ"ג 10445-08-20 מיום 9.9.2020 שניתן על ידי כב' סג"נ אסתר הלמן וכב' השופטים יפעת שיטרית וגדי צפריר

בשם המבקש:

עו"ד פוקרא פתחי

החלטה

1. לפניה בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחז בナンרת (סגנית הנשיה א' הלמן, השופט י' שיטרית והשופט ג' צפריר) מיום 9.9.2020, בגין נדחה ערעורו של המבקש על גזר דין של בית משפט השלום בטבריה (השופט י' נבוון) בת"פ 61738-01-20 מיום 5.7.2020, שהثبتה על המבקש עונש של 16 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים.

על פי המתואר בכתב האישום המתווך, ביום 9.1.2020 קשר המבקש קשר עם עוד אישobilי, שותפו לכתב האישום (להלן: עודאי) לפרוץ ולגנוב רכוש אחד הבתים במושבה כנרת, ולצורך כך תצפתו השניים על הבית וסרוקו את האזור. מספר ימים לאחר מכן נסעו המבקש ושותפו לכיוון הבית, כאשר בדרך למקומם, ובמהיגום בדרך עפר צדדית,

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

החלפו את לוחית הזיהוי של הרכב בו נגנו.

בהתקרbam לבית, ירד עודה מהרכב, נכנס לבית וגבו ממנו פרט רכוש שונים וכסף מזומנים. המבוקש המתין לו בנקודות מפגש עליה סוכם מרأس, והחליף שוב את לוחית הרישוי של הרכב. אשת המבוקש הגיעה לאסוף את השניים ברכבה, לבקשת המבוקש, בעקבות תקלת הרכב, ובשעה שנסעו מהמקום נעצרו על ידי המשטרה.

3. ביום 14.5.2020 הרישיעית משפטה של מטריה האת המבוקש, על פי הודהתו בכתב האישום המתוון**[]** במסגרת הסדרת עונן, בעבורות של לכינסה והתפרצוט למקומ מגורים, לפיסעים 406(ב) ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק); קשיית קשד לריבוץ עפשב, לפיסעיף 499(א)(1) לחוק; זיופismaniziaoislercarb, לפיסעים 413(א)-29(א) לחוק; והסתיעות ברכבל עברעירה, לפיסעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], וסעיף 29(א) לחוק.

במסגרת הסדרת עונן והוסכם כי המשיבה תעזור לעונש מקסימלי של 16 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות פיצויים פילבעלת הבית (המטלוננת); ואילו סניגורו של המבוקש יוכל לטעון באופן חופש לעוני העונש.

4. להשלמת התמונה צוין כי לעודה, שותפו של המבוקש לכותב האישום, ייחס כתוב האישום המתוון בנוסף גם עבירותஇiomim, לפי סעיף 192 לחוק, ועבירה של שבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק, בשל כך שבעת שנחקר במשטרה, צעק לעבר המבוקש "אם היינו קרוביים בבית?", ובשל כך שאיים על חוקרת שסירבה לבקשתו לתת לו סגירה בכך שאמר לה "בפעם הבאה אני אכנס אליך בביתך", וכן "יש לך זהב לבן בבית".

עודאי הודה אף הוא במיוחס לו, ובמסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המשיבה תעזרו לעונש מקסימלי של 13 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות פיצויים כספי למטלוננת; ואילו סניגורו של עודאי יעזור לכך שעונשו לא יעלה על 10 חודשים מאסר בפועל.

5. בגור דין דין בית משפט השלים במידת הפגיעה הממשית והמוחשית בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות שביצעו המבוקש ושותפו – הזכות לקניין, הזכות לפרטיות והפגיעה בתוחות הביטחון של הפרט והציבור – ובנזקים הממוניים והנפשיים, כמו גם בפוטנציאל לפגיעה גופנית אלימה, הנגרמים כתוצאה מביצוע עבירה של התפרצוט במקום מגורים.

לאחר שנבחנה מדיניות הענישה הנוגנת, הכוללת עונשי מאסר ממושכים במקרים דומים של התפרצות למקום מגורים, ועוני מאסר לרייצוי בפועל בעבירות של זיווף סימני זיהוי של רכב, נקבע מתחם הענישה לעבירות בהן הורשע המבוקש על 12-30 חודשים מאסר בפועל; מאסר על תנאי "מרתיע"; קנס הנע בין 5,000-2,000 ש"ח ופיצוי כספי.

6. בוגדר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, התחשב בית משפט השלים בהודאת המבוקש ושותפו, אך ציין כי הם לא הביעו כל אמפתיה כלפי המטלוננת ולכן ספק אם חרטתם אמיתית ונכונה. עוד התחשב בית המשפט בנסיבותיהם האישיות ובפגיעה שתיגרם להם בשל מאסרם, אך ציין כי זהה תוצאה בלתי נמנעת של מעשיהם. לבסוף, שקל בית המשפט לחובת המבוקש ושותפו את עבรม הפלילי, כאשר צוין שלմבוקש עבר פלילי מכבד הכלול 26 הרשעות בעבירות

רכוש, אלימות, עבירות כלפי שוטרים ועוד, בגין ריצה בעבר עונשי מסר ממושכים.

צוין בהקשר זה, כי:

"דומה כי עסקין בעברין אשר לא לומד לך. מסרים קודמים לא הותירו את רישום ולא הרתיעו. עסקין dabei שעיקר עיסוקו הינו בביצוע של עבירות רכוש והנזק שהוא גרם בעבר ואף במקורה דן לחולת הינו רב. סבורני כי לנוכח האמור, ראוי היה לגזר עליו עונש חמור ומרתייע יותר מעתירת המאשימה, במסגרת מתחם הענישה שנקבע" (פסקה 25 ג' גזר הדין).

אשר לעודאי, צוין כי עברו הפלילי איננו מכבד והוא כולל 2 הרשעות קודמות בעבירות של הייזק לרכוש בمزיד, תגרה והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין; אך לצד זאת חלקו בביצוע העבירות הוא ממשמעתי יותר, והוא אף הורשע בעבירות נוספות שבוצעו במהלך חקירותו, שהגביהן נקבע מתחם ענישה נפרד. לנוכח זאת, צוין כי "ראוי היה להתייחס לשני הנאשמים באופן דומה ולגזר עליהם עונש זהה, ברף העליון של עתירת המאשימה" (פסקה 27 גזר הדין).

7. על אף זאת, לנוכח רף הענישה המקסימלי עליו הוסכם בהסדרי הטיעון, גזר בית משפט השלום על המבוקש עונש של 16 חודשים מאסר לרצוי בפועל; 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לביל עبور כל עבירה רכוש מסווג פשע; 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לביל עبور כל עבירה רכוש מסווג עונן; קנס כספי בסך 2,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורה; ופיקזו כספי למחלונת בסך 5,000 ש"ח.

על עודאי נגזרו 13 חודשים מאסר בפועל, ועונשים זרים לאלו שנגזרו על המבוקש (למעט שיעור הकנס שהושת עליו, שעמד על 3,000 ש"ח).

בנוספ' כאמור הורה בית המשפט על חילוט הרכב והפקדת כספים בתמורה להשבת רכב נוסף, בהתאם להסכמתם בהסדרי הטיעון.

8. בית המשפט המחויז דחה את ערעורו של המבוקש על חומרת העונש, תוך שנקבע כי העונש שהושת על המבוקש מצוי בטוויח שעליו הסכימו הצדדים בהסדר הטיעון, ועל כן אין מקום להתערב בו.

צוין עוד, כי מתחם העונש שנקבע על ידי בית משפט השלום מקל עם המבוקש, בשים לב לכך שמדובר באربع עבירות שונות, וכי נסיבותו המקלות של המבוקש נלקחו בחשבון בעת הסכמת המשיבה להגביל את עונשו ל-16 חודשים מאסר בפועל. אל מולו הסדר זה, כך נקבע, יש להניח כי עונשו של המבוקש היה אף חמור מזה.

לבסוף, צוין כי הפגיעה הקשה במשפחה המבוקש כתוצאה מהעונש שהוטל עליו וכן מהטרגדיה שחוווה, שוקלה נסיבות מקלות בגזר הדין; וכי אין עילה להתערבות בעונש גם בהיבט של עקרון אחידות הענישה, לנוכח ההבדל בעברם הפלילי של המבוקש ושותפו.

9. מכאן הבקשה שלפני, בגדраה שב המבקש על טענותיו בפני הערכאות הקודמות, והוסיף כי בקשתו מקימה עילה למתן רשות ערעור בהיותה מעוררת "שאלת אוניות מצפונית" בשל נסיבות חייו הקשות של המבקש ושל כך שלרבה הצער אשר אשת המבקש הfila את עבורה יומ לאחר מעצרו, לאחר טיפול פוריות ממושכים. לטענת המבקש, אירוע מצער זה לא נלקח בחשבון בעת שגזר בית משפט השלום את דינו.

ה המבקש טען עוד כי השתת עונש חמוץ יותר על המבקש מזה שהוטל על שותפו, כאשר חלקו של الآخر ביצוע העבירות ממשמעות יותר, פוגעת בעקרון אחידות הענישה. לשיטתו, מן הראי היה כי בית המשפט יכול לעונש שהוות על שותפו – 13 חודשים מסר לריצוי בפועל.

10. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערבערגלגולשייתנטבמקריםנדירימעהוריריםוגהמשפטיתבעתחשיבותכיבורית, ואכשרעולחחששכינגרמלמבקשיעוותדינואויצדקקייזוני. יתר על כן, רשות ערעור על חומרת העונש בלבדה, תינתן רקבנציות בהסתה גזרה דין באופק יצוינם מדיניותה הענישה הגבת מקרים דומים (רע"פ 7418/20 א.ס. חיליבע"מן מדינתיישראל(3.11.2020)).

הבקשה דין אינה נמנית על מקרים חריגים אלו.

11. אני מקבל את טענת המבקש לפיה קיומו של פער בין העונש שנגזר עליו לעונש שנגזר על שותפו – 3 חודשים מסר לריצוי בפועל – פוגע בעיקרון אחידות הענישה, באופן המצדיק הפחתה בעונשו.

אכן, בשקלול הנسبות כולם – ובהן כי חלקו של עוזאי ביצוע עבירות ההתרצות והגניבה ממשמעות יותר, והוא הורשע גם בעבירות נוספת לעיל, ארלוומת זאת עברו הפליל של המבקש מכבדה הרבה יותר – יש טעם בהנחה בית משפט השלום לפיה מן הראי היה לגזר על שני השותפים עונש זהה. על אף זאת, לא ראה בית משפט השלום הצדקה לחרוג לחומרה מرف הענישה המקסימלי שהוסכם בהסדרי הטיעון, תוך שצין כי ניתן שההבחנה שערוכה המשיבה בין המבקש לשותפו התבססה על הנטייה המשמעותית של עברו הפלילי של המבקש.

לנוכח הסכמה זו בין הצדדים בהסדרי הטיעון, אף אני סבור כי אין הצדקה בנسبות העניין לחרוג מטווח הענישה המוסכם. יש להזכיר, כי עברו הפלילי המכבד של המבקש משליך באופן ממשמעותי על שיקולי הענישה במקרה דין. כך במיוחד, כאשר עונשי מסר קודמים ש:rightה המבקש לא הרתיעו מלהשוו ולבצע עבירות רכוש. בדיון קיבל אפוא בית משפט השלום את עתירת המשיבה לגזר עליו את העונש המקסימלי עליו הוסכם בהסדר הטיעון.

12. לא נעלם מעניין האירוע הטרagi שהוותה אשת המבקש, יש להזכיר כי תזכה בעתיד הקרוב לחובוק את פרי בטנה. בניגוד לנטען, הערכאות הקודמות שדנו בעניינו של המבקש נתנו אף הן דעתן לצער המשפחה (ראו פסקה 25 בגזר דין של בית משפט השלום ועמ' 5 לפסק דין של בית המשפט המחוזי), הגם שלא סברו כי יש בכך כדי לאין את שיקולי הענישה האחרים, המטילים את הכח לחובות המבקש.

.13. הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, כ"ה בחשוון התשפ"א (12.11.2020).

ש | פ | ט

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il